

Yalnızlığın Kadar

– CananKorkmaz · 29 Temmuz 2012

Firari düşümden kasırgalar
Al ısıt yüreğimi, yüreğine koy mülteci
Boğazımda düğümlenir kuzguni hıçkırıklar
Çıkan her nefesimde
Adın karışır fezaya
Bulutlarım sağanaklarda
Hadi,
Pembe kalplerin süslediği bir güncek tut üstümüze...

Kırılğan değildir düşlerim,
Alışkan her mevsimin geçişlerine
Bilmediği bir kokuya hasret avuç içim,
Bir parça kokunu sür
Hızma edeyim duyuma
Soludukça içime çekeyim

Yitikti beyaz renkli masal kahramanı tahayyüllerin
Giyinip üzerine aklarını gecenin siyahına,
Gökkuşağını sar
Masallara sür reyhanları,
Erguvanlar süslesin Kaf dağındaki sarayı
Papatya saflığında sevisi ormanlar yeşertsin
Kozasından çıkmış kelebek kadar olsun varsın,
Ona bir ömür değil midir?

Soyundum şimdi gecenin matemini üzerimden
Mumları bula, kokusunda olsun destansı aşkların esansı
Işık saç
Doldurduğu karanlığa mateminin
Titrek alevi yaksın,
Isıtsın çaylak fırtınaları,
Masallar anlat
İçimdeki kaybolmuş çocuğa,
Muzip ışıltısını çıkar gözlerimin
Yıldızlar getirsin Zümrüdüanka...

Son deminde Şimdi çizdiĐim resim
Her rengin kalıntısında paletim
Külkedisi miskinliĐi tebessmlerde
Vurmadan gece yarısı gongu, dönmeden balkabağına
Silkelen hadi,
Bırak ta eşlik etsin yine yalnızlığın
Glmse
Bak;
Yalnızlığın kadar kalabalıksın...

Canan Korkmaz